

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 30T/105/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011786
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2114011786.6

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného ml. Romana H., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin krádeže podľa §212 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 18.9.2018, č.k. 30T/105/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 4.4.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava, zamietajú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Trnava dňa 18.9.2018, č.k. 30T/105/2014 rozhodol takto: S. ml. K. M i h ó k , nar. XX.XX.XXXX v V., trvale bytom V., ul. D.. D. 16, sa podľa § 285 písm. b/ Tr. por. o s l o b o d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 04.09.2014 sp. zn. 2Pv 666/13 pre skutok právne posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že dňa 11.08.2013 v čase okolo 19:00 hod. v meste V. na ulici Y. č. XX v prevádzke baru s názvom M. M. odcudzil čiernu koženú peňaženku s obsahom finančnej hotovosti vo výške 270,- €, ktorá bola voľne položená za barom pri registračnej pokladnici, a následne s touto z miesta utiekol preč, čím uvedeným konaním spôsobil PU. škodu v celkovej výške XXX,- €, pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor a odôvodnil ho tým, že záver súdu nepovažuje za správny a dôkazne preukázaný. Nie je zrejmé, na základe čoho dospel súd k záveru, že nebola bez najmenších pochybností preukázaná výška finančnej hotovosti, ktorá sa nachádzala v odcudzenej buксе. Prokurátor poukázal na výpoveď svedkyne F., ktorá sa jednoznačne vyjadrovala aj k finančným prostriedkom, ktoré sa mali nachádzať v peňaženke, teda že tam mala tržbu vo výške 270 eur, pričom samotná peňaženka mohla mať hodnotu okolo 40 eur. Jej výpoveď je potrebné hodnotiť ako vierohodnú a to komplexne, je neprípustné považovať časť jej výpovede vo vzťahu k osobe páchatel'a za vierohodnú a inú časť nie, teda spochybňovať ju. Jej výpoveď nie je potrebné podporiť ani overiť ďalším dôkazom, nakoľko on sám je svojou silou stály, nemenný, hodnoverný a fakticky nespochybiteľný. Výška celkovo spôsobenej škody bola ustálená aj odborným vyjadrením k hodnote peňaženky. Samotné uvedenie sumy v rozmedzí 260 až 270 eur nemožno považovať za pochybnosť ako takú, ale treba vychádzať zo sumy, ktorý je v prospech obžalovaného najpriaznivejšia, t.j. suma 260 eur.

Obžalovaný odvolanie nepodal.

Na týchto odvolacích dôvodoch zotrval prokurátor aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o jeho odvolaní. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine (oslobodení spod obžaloby), proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. V prvom rade je potrebné uviesť, že vo veci už rozhodoval okresný súd a to rozsudkom zo dňa 7.6.2016, ktorým bol obžalovaný ml. Roman H. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 4.9.2014 sp.zn. 2Pv 666/13 pre skutok právne posúdený ako prečin krádeže podľa §212 ods. 1 Trestného zákona.

Proti prvému rozsudku okresného súdu podal odvolanie prokurátor a krajský súd následne konštatoval, že okresný súd sa nedostatočne vysporiadal s výpoveďou svedkyne F. Y. tiež názor, že rekogníciu je potrebné považovať za zákonnú a poukázal na to, že sa okresný súd nedostatočne vysporiadal s obsahom výpovedí svedkov L. dôveryhodnosti svedkov Balažoviča a R., nekonfrontoval tiež výpoveď svedkyne F. s výpoveďou svedka R.. Vyslovil, že v novom konaní bude potrebné, aby okresný súd doplnil dokazovanie v naznačenom smere a vo veci rozhodol v súlade so zákonom, čo sa v prípade potreby týka aj vysporiadania sa s otázkou naplnenia jedného zo znakov skutkovej podstaty trestného činu krádeže podľa §212 ods. 1 Trestného zákona a to dôležitého kvalifikačného znaku - spôsobenia malej škody.

Okresný súd preto opätovne rozhodol a vyhlásil vo veci uznesenie, ktorým postúpil predmetnú vec Okresnému úradu Trnava, Odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože žalovaný skutok je potrebné prejednať ako priestupok. Okresný súd dospel k záveru, že z hľadiska výsledkov vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní nebola bez najmenších pochybností preukázaná výška finančnej hotovosti, ktorá sa nachádzala v odcudzenej bukse (čiernej koženej peňaženke). Pritom výška škody je podstatná pre posúdenie skutku z hľadiska trestného práva. Napriek tomu, že svedkyňa C. F. uviedla, že prepočítavala v ten deň peniaze v bukse, nevedela uviesť konkrétnu sumu, ktorá sa v nej nachádzala, pričom túto len dedukovala z údajnej „praxe“ zamestnancov v bare, že si nechávali v kase do 300,- €, resp. z toho, koľko mala drobných mincí, ktoré odcudzené neboli. Uvedené tvrdenia C. F. nebolo možné overiť (podporiť) žiadnymi inými dôkazmi.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prokurátor sťažnosť, poukázal na ustanovenie § 20 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch účinného v čase spáchania skutku, podľa ktorého priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia. Podľa prokurátora súd prvého stupňa dospel k nesprávnemu právnemu záveru a rozhodnutiu v podobe postupujúceho uznesenia. Súdom zvolený procesný postup, teda postúpenie veci vzhľadom na čas, kedy bol skutok spáchaný, nebol zákonný, keďže v tom čase bola právna úprava týkajúca sa zániku zodpovednosti za priestupok úplne iná ako v súčasnosti. Súd nemohol postúpiť vec na prejednanie priestupku, pretože ustanovenie § 20 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch vstúpilo do platnosti a bolo účinné až dňa 1.2.2014, a teda do plynutia premlčacej lehoty sa započítavala doba, počas ktorej sa pre tento skutok viedlo trestné stíhanie. Prokurátor poukázal na výpoveď svedkyne F., ktorá sa jednoznačne vyjadrovala aj k finančným prostriedkom ktoré sa mali nachádzať v peňaženke, teda že tam mala tržbu vo výške 270 eur, pričom samotná peňaženka mohla mať hodnotu okolo 40 eur. Jej výpoveď je potrebné hodnotiť ako vierohodnú a to komplexne, je neprípustné považovať časť jej výpovede vo vzťahu k osobe páchatel'a za vierohodnú a inú časť nie, teda spochybňovať ju. Jej výpoveď nie je potrebné podporiť ani overiť ďalším dôkazom, nakoľko on sám je svojou silou stály, nemenný, hodnoverný a fakticky nespochybiteľný. Výška celkovo spôsobenej škody bola ustálená aj odborným vyjadrením k hodnote peňaženky.

Krajský súd už v predchádzajúcom rozhodnutí, kedy rozhodoval o opravnom prostriedku proti vydanému uzneseniu okresného súdu, konštatoval, že so závermi okresného súdu ohľadom otázky naplnenia všetkých znakov skutkovej podstaty stíhaného trestného činu sa stotožňuje. Okresný súd už v predchádzajúcom rozhodnutí dospel k správneému záveru, že nebola bez pochybností preukázaná výška finančnej hotovosti nachádzajúcej sa v odcudzenej peňaženke. Už vtedy krajský súd uviedol k sťažnostnej námietke prokurátora ohľadom selektovania a nekomplexného hodnotenia výpovede svedkyne Križanovej, že okresný súd (a ani súd odvolací, resp. sťažnostný) nespochybňuje výpoveď svedkyne, ale konštatuje, že z obsahu jej výpovede nevyplýva jednoznačne a bez pochybností výška odcudzenej hotovosti. X. je možné urobiť záver, že z jej výpovede v kontexte ostatných dôkazov je táto skutočnosť jednoznačne preukázaná. Z výpovedí svedkyne F. aj svedka Z. vyplynulo len, že z čoho usudzujú, že v peňaženke mohla byť predpokladaná suma okolo 300 eur. V danom prípade naozaj neexistujú žiadne ďalšie dôkazy, ktoré by ich tvrdenia podporili, teda žiadne doklady, záznamy. Svedkyňa usudzovala na uvádzanú sumu len z toho, že to bolo zvykom a doslova uvádzala, že si nechávali v kase do 300 eur, a aj v konkrétnom prípade to malo byť, resp. mohlo byť do 300 eur. Ani z výpovede svedka Z. táto skutočnosť jednoznačne nevyplýva, nakoľko aj tento vypovedal, že nedalo by sa zistiť, či v daný moment bolo v peňaženke 270 eur.

Dôvodná bola len námietka prokurátora k procesnému postupu okresného súdu, ktorým vec postúpil na prejednanie priestupku. Podľa § 20 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch účinného v čase spáchania skutku, priestupok nemožno prejednať, ak od jeho spáchania uplynuli dva roky; nemožno ho tiež prejednať, prípadne uloženú sankciu alebo jej zvyšok vykonať, ak sa na priestupok vzťahuje amnestia. Ustanovenie § 20 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch vstúpilo do platnosti a bolo účinné až dňa 1.2.2014, teda vzťahuje sa na priestupky spáchané po 1. februári 2014. V danom prípade (skutok spáchaný dňa 11.8.2013) sa do plynutia premičacej lehoty započítavala doba, počas ktorej sa pre tento skutok viedlo trestné stíhanie. Preto krajský súd ako súd sťažnostný zrušil napadnuté uznesenie a vrátil vec okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie s vysloveným právnym názorom, že ak súd dospeje k opätovnému záveru, že skutok nie je trestným činom, nemôže postúpiť vec na prejednanie priestupku, ale postupovať v zmysle § 285 Trestného poriadku.

Krajský súd po opätovnom rozhodnutí okresného súdu zo dňa 18.9.2018 a po podaní odvolania zo strany prokuratúry zistil, že okresný súd po vrátení veci na nové konanie, vyhlásil vo veci rozsudok, ktorým oslobodil obžalovaného spod podanej obžaloby.

Okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že na základe vykonaných dôkazov, spôsobom a v rozsahu tak, ako to navrhli procesné strany a určenom súdom so zreteľom na § 2 ods. 19 Tr. por. a § 278 ods. 1, ods. 2 Tr. por., vyhodnotením vykonaných dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. jednotlivito a vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla či obstarala, dospel k záveru, že stíhaný skutok nie je trestným činom (aj s poukazom na vyjadrený právny názor nadriadeného súdu), pretože nebola bez najmenších pochybností preukázaná výška finančnej hotovosti, ktorá sa nachádzala v odcudzenej bukse (čiernej koženej peňaženke). Pritom výška škody je podstatná pre posúdenie skutku z hľadiska trestného práva ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. Napriek tomu, že svedkyňa C. F. uviedla, že prepočítavala v ten deň peniaze v bukse, nevedela uviesť konkrétnu sumu, ktorá sa v nej nachádzala, pričom túto len dedukovala z údajnej „praxe“ zamestnancov v bare, že si nechávali v kase do 300,- €, resp. z toho, koľko mala drobných mincí, ktoré odcudzené neboli. Uvedené tvrdenia C. F. nebolo možné overiť (podporiť) žiadnymi inými dôkazmi. Z uvedených dôvodov, s prihliadnutím na zásadu trestného konania in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného), okresný súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil. Následne obligatórne poškodený subjekt J. Z. - C., F. XX, XXX XX X. B., A.: XXXXXXXX, so svojim uplatneným nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces.

Krajský súd konštatuje, že v postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnutí vyvodil správne skutkové aj právne závery.

Súd prvého stupňa v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku, v kontexte predchádzajúcich rozhodnutí vo veci samej, jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

Možno konštatovať, že okresný súd postupoval v kontexte predchádzajúceho rozhodnutia krajského súdu v danej veci a riadil sa právnym názorom, ktorý vyslovil krajský súd pri predchádzajúcom rozhodovaní o odvolaní proti prvému rozsudku okresného súdu a o sťažnosti proti následnému uzneseniu vydanému v tejto trestnej veci. Krajský súd už pri predchádzajúcom rozhodovaní v tejto veci konštatoval, že so závermi okresného súdu ohľadom otázky naplnenia všetkých znakov skutkovej podstaty stíhaného trestného činu sa stotožňuje. Ako už bolo uvedené, okresný súd už v predchádzajúcom rozhodnutí dospel k správne záveru, že nebola bez pochybností preukázaná výška finančnej hotovosti nachádzajúcej sa v odcudzenej peňaženke.

K odvolacej námietke prokuratúry, že súd nedospel k správne záveru, že ho nemal za dôkazne preukázaný, krajský súd uvádza, že okresný súd sa správne vysporiadal s otázkou naplnenia skutkovej podstaty trestného činu a to vyhodnotením všetkých dôkazov. Od vrátenia veci okresnému súdu po ostatnom rozhodovaní odvolacieho súdu neprišlo k vykonaniu nových dôkazov, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o vine obžalovaného. Rozhodujúce sú skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a právne závery z nich plynúce. Tieto skutočnosti už bez potreby a možnosti ďalšieho dokazovania, a to už v štádiu konania pred vydaním uznesenia o postúpení veci na prejednanie priestupku, nasvedčovali tomu, že výšku spôsobenej škody a teda naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu, nie je možné preukázať bez dôvodných pochybností.

Iné odvolacie námietky prokuratúra nevzniesla. Okresný súd potom postupoval správne, keď obžalovaného spod podanej obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom a vec už nie je možné postúpiť na prejednanie priestupku. V ďalších podrobnostiach krajský súd odkazuje na predchádzajúce rozhodnutia v tejto trestnej veci.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu prvostupňového rozhodnutia, odvolanie prokuratúry v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.